

NASIENNIK (1) *sb m*

a pochylone; teksty nie oznaczają é.

sg N nąsiennik. ◇ [G nąsiennika.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XIX w.

Szkołka drzewek; seminarium Cn: Sad w cynek zá ogrodem namniey we dwádźiesięciá rzędów młodych/ [...] zá tym nąsiennik pełny/ á wiernego owocu. GostGospPon 170.

[Przen: A z tego iákoby nąsienniká [o wychowywaniu młodych chłopców niewolników w prywatnych domach]/ kiedy lię hufy Iánczarow vmniey[záiá]/ napełnienie lię bierze. BusLic 49.]

Synonim: szczepnik.

DJ